

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 43.

Vydána dne 11. července 1927.

Obsah : (93. a 94.) **93.** Nariadenie o rozhodčom súde pre penzijné poistenie v Bratislave. — **94.** Nařízení, jímž se provádí úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijnho pojištění.

93.

Vládné nariadenie zo dňa 23. júna 1927 o rozhodčom súde pre penzijné poistenie v Bratislave.

Vláda Československej republiky nariaduje podľa § 76 zákona zo dňa 16. decembra 1906, č. 1 r. z. na rok 1907 o penzijnom poistení, v znení upravenom cisárskym nariadením zo dňa 25. júna 1914, č. 138 r. z., a zákonom zo dňa 5. februára 1920, č. 89 Sb. z. a n., a podľa § 6 zákona zo dňa 21. decembra 1921, č. 484 Sb. z. a n., ktorým sa pôsobnosť zákona o penzijnom poistení rozširuje na Slovensko a Podkarpatskú Rus.

ODDIEL PRVÝ.

Sriadenie a složenie rozhodčieho súdu.

§ 1.

(1) V sídle krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave sriadenie sa pre jej obvod stály rozhodčí súd.

(2) Rozhodčí súd má názov: „Rozhodčí súd pre penzijné poistenie v Bratislave“.

§ 2.

(1) Rozhodčí súd skladá sa zo stáleho predsedu, jeho námestníka, štyroch príslušníkov a potrebného počtu náhradníkov.

(2) Členovia rozhodčieho súdu nesmú patriť ani ku predstavenstvu Všeobecného penzijného ústavu, ani ku výboru niektoréj jeho krajinskej úradovne, ani nesmú byť vo službách ústavu.

§ 3.

(1) Predsedu a jeho námestníka menuje na neurčitú dobu do odvolania minister spravedlnosti po dohode s ministrom sociálnej pečlivosti zo súdcov z povolania, ustanovených v sídle rozhodčieho súdu.

(2) Príslušníckich a ich náhradníkov volí hlavné shromaždenie. Polovica príslušníckich má patriť ku skupine zamestnávateľov, druhá polovica ku skupine poistencov.

§ 4.

(1) Voľba príslušníckich a ich náhradníkov koná sa zároveň s voľbou členov výboru podľa ustanovení jednacieho poriadku krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave. Funkčná doba príslušníckich a ich náhradníkov trvá štyri roky. Odstupujúci príslušníci a ich náhradníci zostávajú tak dlho vo svojich funkciách, dokiaľ nenastúpia úrad ich nástupcovia.

(2) Zvolený príslušník alebo náhradník môže odmietnuť voľbu alebo vziať sa úradu, je-li mu viac ako 60 rokov, alebo trpiť telesnou vadou, ktorá je na prekážku úradovaniu. Totiež platí, bol-li činným vo volebnom období priamo predchádzajúcim ako príslušník alebo náhradník rozhodčieho súdu, alebo nebydlil v obvode rozhodčieho súdu.

(3) Či je prípustné odmietnuť voľbu alebo vziať sa úradu, rozhoduje s konečnou platnosťou politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má krajinská úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave svoje sídlo.

§ 5.

(1) Členovia rozhodčieho súdu majú nárok na náhradu hotových výloh.

(2) Prísediaci a ich náhradníci, patriaci ku skupine poistencov, obdržia mimo toho po každé za svoje úradovanie odmenu po spôsobe prezenčného platu.

(3) Rovnako tak i prísediacim a ich náhradníkom, patriacim ku skupine zamestnávateľov, môže po každé za ich úradovanie daný byť prezenčný plat, pokiaľ je to určené jednacím poriadkom krajinskej úradovne Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave.

(4) Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého menovaná krajinská úradovňa má svoje sídlo, ustanoví výšku prezenčných platov, vy- počujúc túto krajinskú úradovňu.

(5) Odmenu predsedu a jeho námestníka určí minister sociálnej pečlivosti v dohode s ministrom spravedlnosti.

§ 6.

(1) Predseda ustaví rozhodčí súd. Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má krajinská úradovňa Všeobecného penzijného ústavu v Bratislave svoje sídlo, oznámi predsedovi rozhodčieho súdu prísediacich a ich náhradníkov.

(2) Predseda a jeho námestník vykonávajú úrad pod svojou sudcovskou prísahou.

(3) Predsedovi prísluší rozhodovať a riadiť práce rozhodčieho súdu.

(4) Prísediaci a ich náhradníci prv, než nastúpia úrad, slúbia predsedovi podaním ruky, že svoj úrad budú vykonávať svedomite a nestranne.

§ 7.

(1) Rozhodčí súd koná zasedania verejně i neverejné (§ 17).

(2) Rozhodčí súd jedná a rozhoduje v piaticeľnom sbore (senáte) za predsedníctva predsedu alebo jeho námestníka a v prítomnosti štyroch prísediacich alebo ich náhradníkov, z ktorých dva musia patrili ku skupine zamestnávateľov a dva ku skupine poistencov. Ku každému jednaniu a rozhodovaniu treba pribrať zapisovateľa.

§ 8.

(1) Politický úrad II. stolice, v obvode ktorého má sídlo rozhodčí súd, môže z dôležitých dôvodov zbaviť prísediacich a ich náhradníkov úradu, menovite ak nastanú alebo vyjdú na javo okolnosti, ktoré by vylučovaly ich voliteľnosť do obecného zastupiteľstva alebo ak hrube porušia svoje úradné povinnosti alebo

ak sa nedostavia opäťovne ku zasedaniu rozhodčieho súdu bez dostatočnej omluvy.

(2) Politický úrad II. stolice má ustanoviť tiež čas, po ktorý prísediaci alebo náhradník, zbavený svojho úradu, nemôže byť opäť zvolený.

(3) Proti rozhodnutiu politického úradu II. stolice môže si sťažovať prísediaci alebo náhradník, zbavený svojho úradu, do 15 dní počínajúc dňom po dni doručenia. O sťažnosti rieši ministerstvo sociálnej pečlivosti.

§ 9.

(1) Vystúpi-li niekterý prísediaci alebo náhradník pred uplynutím svojej funkčnej doby, zariadi predseda, aby bol rozhodčí súd náležite doplnený.

(2) Osoby, povolané k tomu, aby doplnily rozhodčí súd na miesto vystúpivšieho člena, sotrvajú v úrade dotiaľ, dokial by bola trvala funkcia člena vystúpivšieho.

§ 10.

(1) Z rozhodovania je vylúčený alebo môže byť stranou odmietnutý člen rozhodčieho súdu z rovnakých dôvodov, aké sú stanovené v ci- vilnom súdnom pokračovaní o vylúčení a odmietnutí súdcov.

(2) Odmietnutie staň sa ústne alebo písomne prv, než strana počne jednať pred rozhodčím súdom; pozdejšie môže sa tak stať len, keď strane neboli prv známy dôvod odmietnutia.

(3) Okolnosti, ktorými sa odmietnutie odôvodňuje, buďte ihned osvedčené.

(4) O odmietnutí člena rozhodčieho súdu rozhodne jeho predseda; ak bol odmietnutý predseda, prísluší rozhodnutie predsedovi súdnej tabule v Bratislave. Nežli dôjde k rozhodnutiu, smie odmietnutý konať len úkony, ktoré sú neodkladné.

(5) Proti rozhodnutiu o odmietnutí niet opravného prostriedku.

(6) Ustanovenia odst. 1. až 5. platia obdobne o odmietnutí a vylúčení zapisovateľa.

ODDIEL DRUHÝ.

Príslušnosť. Pokračovanie.

§ 11.

Rozhodčí súd je výlučne príslušný rozhodovať rozpory, ktoré sa týkajú nárokov poistencov alebo ich rodinných príslušníkov

proti nositeľovi poistenia (§ 75, odst. 2. zákona o penzijnom poistení), alebo rozporu vzniklé medzi nositeľom poistenia a dôchodcom z použitia liečebného pokračovania podľa § 23 a citovaného zákona.

§ 12.

(1) Nároky patriace pred rozhodčí súd treba uplatňovať žalobou.

(2) Žalobu podať treba v nepredlžiteľnej lehote šest mesiacov po uplynutí dňa, ktorého bol žalobcovi doručený výmer alebo opatrenie, ktorým sa pokladá byť postihnutým.

§ 13.

(1) V žalobe treba stručne vyličiť sporný prípad, označiť dokazovacie prostriedky, ktorých má byť použité, a uviesť určitú žiadosť. Listiny treba priložiť v pravopise alebo opise.

(2) Žalobu treba podať písomne vo dvoch stejnopisoch alebo ústne u predsedu rozhodčieho súdu (§ 36). V tom prípade treba o žalobe napísati protokol a výdať o tom strane potvrdenie.

(3) Doplnenie žaloby, ktorého by snáď bolo treba, má predseda rozhodčieho súdu ihned opatríť.

§ 14.

(1) Predseda rozhodčieho súdu má doručiť žalovanému jeden stejnopus žaloby alebo opis žalobného protokolu, ako aj opisy žalobných príloh s výzvou, aby písomne podal odpoved' na žalobu vo dvoch stejnopisoch v lehote, ktorú treba určiť udaním kalendárneho dňa; predseda môže lehotu predĺžiť zo závažných dôvodov. Je-li žaloba podaná ústne u predsedu rozhodčieho súdu, vyhotovia sa potrebné opisy žalobného protokolu a príloh z úradnej moci.

(2) Predseda dá doručiť žalobcovi jeden stejnopus odpovedi na žalobu.

§ 15.

Akonáhle bola odpoved' na žalobu podaná alebo lehota k jej podaniu uplynula, učiní predseda i z úradnej moci vhodné opatrenia, aby boli dokazovacie prostriedky pohotové. Predseda je oprávnený v rozpore zahájenom vyžadať si vysvetlenia od štátnych, župných a obecných úradov, od Všeobecného penzijného ústavu a jeho krajinských úradovieň, ako aj od iných nositeľov sociálneho poistenia.

§ 16.

(1) Predseda môže k docieleniu smieru nariadiť rok bez účasti príslušiacich.

(2) Nepoužije-li predseda tohto práva, alebo nedôjde-li ku smieru, treba nariadiť rok, k ústnemu pojednávaniu.

(3) Ústné pojednávanie nebud' nariadované, usnesie-li sa rozhodčí súd v neverejnom zasedaní, že žaloba pre nepríslušnosť rozhodčieho súdu alebo pre zameškanie zákonnej lehoty k podaniu žaloby sa odmieta ako neprípustná.

§ 17.

Jednanie pred rozhodčím súdom treba konáť podľa zásad civilného súdneho poriadku o verejnosti, ústnosti a bezprostrednosti pokračovania, pokial' toto nariadenie nestanovi inak.

§ 18.

(1) Predseda rozhodčieho súdu riadi jednanie a pečuje o to, aby sporný prípad bol úplne a vecne prebraný.

(2) Pri jednaniach pred rozhodčím súdom má predseda pečovať, aby zachovaný bol poriadok.

§ 19.

(1) Rozhodčí súd je oprávnený, zachovávať predpisy platné pre pokračovanie pred riadnymi súdy, predvolaných svedkov a znalcov alebo strany samy vyslýchať i prisážne.

(2) Má-li sa výslech konať mimo sídla rozhodčieho súdu, treba o jeho prevedenie dožiadať príslušný riadny súd.

§ 20.

Je neprípustné nariadiť, aby poistenec složil zálohou určitý peniaz k úhrade nákladov dôkazu ním navrhnutého.

§ 21.

(1) Rozhodčí súd usnáša sa o svojich nálezoch v zasedaní neverejnom.

(2) K usnášaniu je treba prítomnosti všetkých členov, ktorí ako rozhodcovia boli prítomní jednaniu. Usnesenie stane sa nadpolovičnou väčšinou hlasov.

§ 22.

Rozhodčí súd, prizerajúc pečlive k výsledkom všetkých jednaní a prevedených dôkazov, posudzuje podľa voľného presvedčenia, či niektorú skutočnosť treba pokladať za zistenú a či nie.

§ 23.

(1) V náleزوach o žalobách na plnenie treba určiťe vysloviť, čo strana má plniť v hlavnej veci a na vedľajších pohľadávkach, a ktoré nároky sa zamietajú ako neodôvodnené.

(2) Mimo toho treba určiť lehotu, v ktorej má sa stať uložené plnenie pod následky exekúcie. Túto lehotu treba určiť podľa okolností prípadu a podľa slušnosti, ide-li však o príslušenie peňažitých dávok poistencom, bud' určená najvyššie 15 dňami.

§ 24.

(1) Žiada-li niektorá strana náhradu nákladov, rozhodčí súd o tom rozhodne, a pri-súdi-li náklady, určí ich výšku.

(2) Strana, ktorá sa domahá náhrady nákladov, má pod ztratou nároku na náhradu predložiť rozhodčiemu súdu soznam nákladov i s dokladmi potrebnými k svedčeniu položiek a udajov tohto soznamu ešte pred koncom jednania, ktoré bezprostredne predchádza pred rozhodnutím o nároku na náhradu nákladov.

§ 25.

(1) Nález bud' vyhlásený zpravidla ústne hned' po skončení ústneho jednania.

(2) Nemôže-li byť nález vyhlásený hned' po skončení ústneho jednania, alebo neboly-li strany prítomné pri vyhlásení nálezu, doručí sa vyhotovenie nálezu stranám z úradnej moci. Zvláštne vyhlásenie nálezu v prvom prípade sa nepripúšťa.

(3) Mimo týchto prípadov treba doručiť stranám vyhotovenie nálezu len na ich žiadosť.

§ 26.

Nedostaví-li sa niektorá strana k jednaniu, môže byť jednanie prevedené tiež v neprítomnosti tejto strany; nález pre zameškanie nelzá vyniesť.

§ 27.

Nález, v prítomnosti obidvoch strán vyhlásený, nabýva účinnosti proti stranám vyhlásením, inak doručením písomného vyhotovenia.

§ 28.

(1) Nález v písomnom vyhotovení má obsahovať:

1. označenie rozhodčieho súdu a mená členov, ktorí pri rozhodovaní spolupôsobili;

2. označenie strán podľa mena (meno a priezvisko) a postavenia, ako aj označenie ich zástupcov a zmocnencov;

3. výrok nálezu;

4. rozhodovacie dôvody, v ktorých sa tiež stručne vylíci sporný dej.

(2) Rozhodovacie dôvody bud'te zovne oddeľené od výroku nálezu. V nich vylíci sa predovšetkým stručne, ako sa má vec podľa prednesu strán, pri čom sa uvedú vecné návrhy stranami učinené, potom sa uďá, ktoré skutočnosti stranami tvrdene má rozhodčí súd za zistené, ktorými dôkazy a z akých dôvodov. Odporujuť si niektoré dôkazy, treba vysvetliť, prečo nadobudol rozhodčí súd podľa niektorých z nich presvedčenia o pravdivosti niektorého tvrdenia strán. K tomu sa pripojí, podľa ktorých zákonných ustanovení sa vec posudzuje a výrok činí.

(3) Prvopis nálezu bud' všetkými rozhodcami, ktorí spolupôsobili pri rozhodovaní, podpísaný a u rozhodčieho súdu uschovaný.

§ 29.

Rozhodčí súd rozhoduje tiež o žiadostiach za navrátenie ku stavu predošlému a v medzi-týmných sporoch.

§ 30.

Opravné prostriedky alebo žaloby proti nálezu rozhodčieho súdu alebo proti jeho medzi-týmnym rozhodnutiam a opatreniam nie sú prípustné.

§ 31.

(1) Nálezy rozhodčieho súdu a smiery u súdu toho zjednané sú vykonateľné súdnou exekúciou.

(2). Ku žiadosti za exekúciu propojuje treba vyhotovenie titulu exekučného opatrené do ložkou vykonateľnosti, ktorú pripojí rozhodčí súd.

§ 32.

(1) O ústnom jednaní bud' napísaný protokol, ktorý musí obsahovať mená prítomných členov rozhodčieho súdu, mená strán a ich zástupcov a podstatný dej jednania. O neverejných zasedaniach bud' napísaný zvláštny protokol, v ktorom treba vyznačiť výsledok porady a hlasovania.

(2) Každý protokol bud' podpísaný predsedom a zapisovateľom.

§ 33.

(1) Písomné vyhotovenia nálezov, usnesení, smierov a potvrdení právnej moci alebo vykonateľnosti podpisuje kancelária rozhodčieho súdu s doložkou: „za správnosť vyhotovenia“ s použitím razítka.

(2) Ostatné vyhotovenia podpisuje predsedu alebo jeho námestník.

(3) Písomné vyhotovenia nálezov, smierov a potvrdení právnej moci alebo vykonateľnosti budťte opatrené pečaťou rozhodčieho súdu.

§ 34.

Pre doručovanie a jeho osvedčenie platia obdobne predpisy civilného súdneho poriadku o doručovaní súdnych vybavení.

§ 35.

Pokiaľ v predchodiacch ustanoveniach nie je nič zvláštneho nariadené, rozhodčí súd nie je viazaný na určité pokračovanie.

ODDIEL TREŤI.

Kancelárske práce. Dozor.

§ 36.

(1) Sedria v Bratislave obstará kancelárske práce rozhodčieho súdu. Tejto náleží menovite prijímať podania určené pre rozhodčího súdu, vyhotovať a doručovať nariadenia a rozhodnutia vydané rozhodčím súdom a uschovávať jeho spisy. Sedria prideli tiež pre zasedania rozhodčieho súdu prísažného zapovateľa.

(2) Minister spravedlnosti môže ustanoviť, že rozhodčí súd má dať sedrii v Bratislave náhradu za obstarávanie kancelárskych prác a určiť ju úhrnnou sumou.

§ 37.

(1) Dozor nad rozhodčím súdom vykonáva predsedu súdnej tabule v Bratislave.

(2) Tento budťo sám alebo svojim zástupcom môže sa presvedčiť o vedení prác rozhodčieho súdu; k odstráneniu shľadaných závad, pokiaľ nemôže nápravu sám zariadiť, má učiniť vhodné návrhy ministru spravedlnosti.

§ 38.

Náklady spojené so zariadením a jednaním rozhodčieho súdu nesie Všeobecný penzijný ústav. O príspevkoch náhradných ústavov na úhradu nákladov rozhodčieho súdu platia usta-

novenia § 76, odst. 7. zákona o penzijnom poistení.

ODDIEL ŠTVRTÝ.

Ustanovenia prechodné.

§ 39.

Až do prevedenia prvých volieb menuje prísediacich rozhodčieho súdu a ich náhradníkov vláda. O týchto menovaných prísediacich a náhradníkoch platia predpisy o prísediacich a náhradníkoch volených, pokiaľ nižšie nie je stanovené inak.

§ 40.

(1) Menovaných prísediacich rozhodčieho súdu a ich náhradníkov oznámi ministerstvo sociálnej pečlivosti predsedovi rozhodčieho súdu.

(2) Odmietať menovaný prísedaci alebo náhradník prijať úrad alebo vzdá-li sa svojho úradu (§ 4, odst. 2.), rozhoduje minister sociálnej pečlivosti, či je odmiennutie alebo vzdanie sa prípustné.

(3) Menovaných prísediacich a ich náhradníkov môže zbaviť úradu minister sociálnej pečlivosti z dôvodov uvedených v § 8, odst. 1.

§ 41.

Vystúpiť menovaný prísedaci alebo náhradník pred uplynutím funkčnej doby, oznámi to predsedu rozhodčieho súdu ministru sociálnej pečlivosti tým cielom, aby vláda, budeť treba, menovala za odstúpivšieho prísedacieho alebo náhradníka nové osoby tak, aby rozhodčí súd bol náležite doplnený.

ODDIEL PIATÝ.

Účinnosť.

§ 42.

Nariadenie toto nabýva účinnosti dňom vyhlásenia; prevedie ho minister sociálnej pečlivosti v dohode so zúčastnenými ministrami.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Černý v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Hodža v. r.
Dr. Mayr-Harting v. r.	Dr. Peroutka v. r.
Dr. Spina v. r.	Dr. Srdík v. r.
Udržal v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dr. Tiso v. r.	Dr. Nosek v. r.

94.**Vládní nařízení****ze dne 30. června 1927,**

jímž se provádí úmluva mezi československou republikou a republikou Rakouskou, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími a podle §u 2 zákona ze dne 21. srpna 1925, č. 220 Sb. z. a n., o provedení úmluv mezi Československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 18. června 1924, o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, a ze dne 12. července 1924, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění:

§ 1.

K provedení úmluvy mezi československou republikou a republikou Rakouskou ze dne 12. července 1924, o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění (č. 60 Sb. z. a n. z r. 1926) — v dalším zvané krátce „úmluva“ — zřízuje se podle článku 7. též úmluvy zvláštní odúčtovací místo, jehož výhradným úkolem jest splnití závazky z převodu pojistné podstaty (oddíl I. úmluvy) a ze zúčtování věrné ruky (oddíl II. úmluvy).

§ 2.

(1) Úřední název odúčtovacího místa jest „Československé odúčtovací místo pro pensijní pojištění v Praze“. Odúčtovací místo je samostatnou právnickou osobou a podléhá dozoru ministerstva sociální péče.

(2) Blížší předpisy o organizači odúčtovacího místa vydá ministerstvo sociální péče.

§ 3.

(1) Nositelé pensijního pojištění, kteří měli dne 18. června 1924, nebo posléze před touto dobou své sídlo (bydliště) v republice Československé a podle úmluvy mají převésti pojistné břemeno ležící na území republiky Rakouské a blíže určenou v § 4, na nositele pojištění, příslušného podle vnitřního opatření republiky Rakouské, jsou povinni úhrnně

částky premiových reserв a úhradových kapitálů odpovídající převáděnému pojistnému břemenu podle stavu ze dne 31. prosince 1918 s omezením na zákonné dávky přihlásiti u československého odúčtovacího místa pro pensijní pojištění v Praze s použitím tiskopisů vydaných tímto odúčtovacím místem, v trojím vyhotovení.

(2) Stejným způsobem jsou povinni tito nositelé pojištění přihlásiti saldo z pojištění k věrné ruce (článek 5 úmluvy).

(3) Podání svědčící odúčtovacím místům, stvrzenky o platech, dále právní jednání, uzavřená a listiny sepsané při provádění úmluvy mezi oběma odúčtovacími místy nebo mezi jedním odúčtovacím místem a osobou třetí, konečně knihovní zápis, které se staly na žádost některého odúčtovacího místa, jsou osvobozeny od kolků a přímých poplatků.

§ 4.

Pojistné břemeno, jež dlužno přihlásiti dle předchozího paragrafu, zahrnuje zákonné premiové reservy (úhradní kapitály) pro čáky, pokud se týče nároky, získané do 1. ledna 1919 (rozhodný den) u nositelů pensijního pojištění (§ 3) :

a) pojistencí povinnými a osobami skutečně pojistěnými, kteří před tímto rozhodným dnem byli naposled zaměstnáni na území republiky Rakouské;

b) osobami podle §u 28 odst. 1. zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. ex 1907 ve znění císl. nařízení z 25. června 1914, č. 138 ř. z., dobrovolně pojistěnými, které v posledním příspěvkovém měsíci před rozhodným dnem měly své bydliště na území republiky Rakouské, jakož i osobami podle §u 28, odst. 1. cit. zákona dobrovolně pojistěnými, jež v posledním příspěvkovém měsíci před rozhodným dnem byly zaměstnány u zaměstnavatele s hlavním závodem na území republiky Rakouské;

c) pozůstalými po osobách uvedených pod a) a b).

§ 5.

Tiskopisy, jichž dlužno užíti pro přihlášky, spolu s vysvětlivkami pro vyplnění (návod), lze obdržeti u odúčtovacího místa nebo ve státní tiskárně za náhradu výloh. Přihlášky nutno podati v době od 1. září do 30. listopadu 1927 u odúčtovacího místa. Zaslání poštou staniž se doporučeně. Den podání u poštovního úřadu platí za den přihlášky.

§ 6.

Odúčtovací místo je oprávněno žádati od súčastněných nositelů pojištění, pojištěnců a jejich zaměstnavatelů vysvětlení, písemné doklady, průkazy a pod., jichž je třeba ku přezkoušení přihlášek.

§ 7.

Kdo nesplní přihlašovací povinnosti podle pravdy, včas a náležitým způsobem, pozbývá výhod plynoucích ze vzájemného odúčtování.

§ 8.

(1) Přestupky tohoto nařízení trestají se pokutami do 2.500—Kč (§ 8 zákona č. 207/1922 Sb. z. a n.).

(2) Dopustí-li se přestupku nositel pojištění tím, že opomene přihlášku nebo pódá přihlášku nesprávnou, je Československé odúčtovací místo povinno vybrati od něho ve prospěch rakouského odúčtovacího místa 10 procent částky, již se vadná přihláška týče.

§ 9.

Odúčtovací místo stanoví vyhláškou v Úředním listě republiky československé, v jaké lhůtě bude možno súčastněným pojištěncům a jejich pozůstatlým nahlédnouti do přihlášek došlých od rakouského odúčtovacího místa československému odúčtovacímu místu a podatí připomínky.

§ 10.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; jeho provedením pověřuje se ministr sociální péče a ministr financí v dohodě s ministrem spravedlnosti.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Najman v. r.
Černý v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Engliš v. r.	Udržal v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dr. Mayr-Harting v. r.	Dr. Tiso v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Dr. Nosek v. r.
	Dr. Gažík v. r.
